

บทที่ ๖ เวลาเปลี่ยนชุด

คิดไม่ออก ไม่ว่าจะครุ่นคิดขนาดไหนก็ไม่เข้าใจ...
 เอโนฮาระ ซาโฮโกะนั่งหน้าลงเมื่อมองกระดาษ
 เขียนโจทย์เลขยากระดับเติมคำว่ามากลงไปข้างหลัง
 เรียงรายได้เป็นแถว เด็กสาวถอนหายใจ เธอพยายาม
 จนแก้โจทย์ได้สำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง แต่ถูกหรือไม่ก็ยังไม่รู้ ใช้สมองมากเกินไปจนใช้จะขึ้นแล้วจริงๆ เด็กสาว
 ทาบฝ่ามือลงบนหน้าผากของตัวเองเพื่อตรวจดูว่ามีไข้
 หรือเปล่า จากนั้นลองหันมองข้างหลังโดยไม่ให้มีเสียง
 ผู้ช่วยอาจารย์ประจำชั้นของเธอ ซาฮาระ เคชิ กิ่ง
 นอนกึ่งนั่งอยู่บนเตียง กำลังตรวจคำตอบก่อนหน้านี้อยู่
 ด้วยสาเหตุหลายอย่าง เรื่องราวกลายเป็นว่าเขาจะแต่งงาน
 กับเธอ ตอนนี้อยู่ช่วยทำหน้าที่อาจารย์สอนพิเศษถึงบ้าน

6 Natural Kiss อุบรัก... สสธสมชาติ 3

เพื่อการสอบปลายภาค ถึงกระนั้นก็ตาม...

ซาฮาระทำศอกบนเตียง ถือปากกาในมือ ทำหน้า
บึ้งยากจ้องมองกระดาดะโจทย์คำถาม ซาโฮโกะเปลอมอง
เขาอย่างหลงใหล

หะ...แท้จริง...ไม่ว่าจะแต่งตัวอย่างไร ทำอะไรก็ดูเท
ไปหมดเลย

ซาฮาระขีดเขียนลงบนกระดาดะหลายจุด จู่ๆ เขาก็
เงยหน้าขึ้นคล้ายรู้สึกถึงสายตาของซาโฮโกะจึงสบตากัน
เข้าพอดี เด็กสาวออกอาการหวั่นไหว ได้แต่ทำตาลอกแลง
ไปมา

"ยังทำไม่ได้เลยนะ" อาจารย์หนุ่มยั่วเสียงเข้ม
ซาโฮโกะหน้ากระตุก

โจทย์ที่ซาฮาระคิดให้ยากเกินไป ถ้ามีแต่โจทย์ยาก
แบบนี้ก็หมดกำลังใจจะทำกันพอดี ในหัวเข้าสู่โหมดต่อต้าน
ไปเอง

ซาโฮโกะอดทนอย่างหนักไม่พูดคำที่อยากพูดออกไป
เธอไม่อยากพูดอะไรไม่เข้าทำไปกระตุ้นยักษ์ ไม่อยากโดน
ลงโทษด้วยการดั่งแค้นอีกแล้ว แถมเปลอๆ รางวัลที่ควร
จะได้หลังจากนี้อาจหายไปด้วย คินนี่หากตั้งใจเรียน
เตรียมสอบ ซาฮาระให้สัญญาไว้ว่าจะใส่ชุดสูทสีเข้มซึ่งเขา
ใส่เมื่อวันพิธีจบการศึกษาให้ดู

ซาฮาระค่อยๆ ลุกขึ้นจากเตียง เดินเข้ามาหาซาโฮโกะ เด็กสาวมองเขาอย่างเท่าเข้ามาแล้วหัวใจก็เกิดเต้นแรง ขึ้นมาโดยอัตโนมัติ

ซาฮาระมายืนข้างซาโฮโกะ วางกระดาษใจหทัยคำถาม ที่ตรวจเสร็จแล้วลงบนโต๊ะอ่านหนังสือ แขนของทั้งสอง สัมผัสกันเล็กน้อย สัมผัสเพียงไม่กี่วินาที...เจ็บ...และ ยังส่งกระแสแปลบปลาบที่หวานล้ำ

กะ...กรืด!

การสัมผัสอันน่าหยุดหยิ่งนั้นทำให้ซาโฮโกะแทบทน ไม่ได้ กรีดร้องขึ้นในใจ

ไม่ใช่ว่ารังเกียจ แนนอนว่าดีใจ แต่...แต่ว่า...

"ฟังนะ ตรงนี้ ต้องระวังที่นี้กับนี้"

ฝ่ายซาฮาระดูท่าจะไม่ได้รู้สึกถึงความเจ็บปวดอันแสนหวานนั้นเลยสักนิด เขาอธิบายเสียงเข็มงวดไปพลาง อ้อมไปด้านหลังของซาโฮโกะ วางมือสองข้างลงบนโต๊ะในท่าเหมือนโอบเด็กสาวจากข้างหลัง ร่างกายของซาฮาระ สัมผัสเข้ากับแผ่นหลังของเด็กสาวอีกครั้ง

โอะ...โอ้...

ซาฮาระอธิบายต่อในทำนองนั้น เขียนวงกลมบ้าง ชีตเส้น บ้างลงบนกระดาษด้วยปากกาหมึกแดง

ซาโฮโกะคิดว่าตนเป็นฝ่ายได้รับการสอน การ

8 Natural Kiss อุบรັถ... สธธสมชาติ 3

หมกมุ่นอยู่กับเรื่องอื่นคงไม่ดี ถึงอย่างนั้นคำพูดของ
ซาฮาระก็ผ่านเข้าหูซ้ายทะลุออกหูขวาไปโดยที่เธอแทบ
ไม่สามารถเข้าใจมันได้เลย

"ก่อนอื่นจัดการอันนี้กับนี่ก่อน จากนั้นค่อยอันนี้
แบบนี้คำตอบที่ได้ออกมาจะเป็นอย่างไร เข้าใจไหม"

"คะ...ค่ะ มะ...ไม่ คือ...ช่วยอธิบาย...อีกครั้ง..."

ซาฮาระช่วยอธิบายอย่างละเอียดอีกครั้งโดยไม่ปน
ซาโฮโกะพยายามทำความเข้าใจมันอย่างเต็มที่

คำพูดของซาฮาระเข้มนวดด้วยวิธีพูดแบบอาจารย์
แต่...นี่แหละเป็นสิ่งที่เด็กสาวปรารถนา

"เข้าใจหรือยัง"

ระหว่างที่ใบหน้าสีชมพูลุกท้อกำลังเหม่อลอย
คำอธิบายก็จบลง ซาโฮโกะรื้อนร่น "อะ...เอ เอ่อ คือ...เอ่อ
คือว่า...ขออีกครั้ง"

"เธอไม่ได้ตั้งใจฟังคำอธิบายของฉันเลยใช่ไหม"

"มะ...ไม่ได้ตั้งใจจะทำอย่างนั้น..."

ซาฮาระวางมือลงบนบ่าซาโฮโกะ ยื่นหน้าเข้ามามอง
เด็กสาวหดตัวเพราะคิดว่าจะถูกดุหรือถูกจูบ แต่ซาฮาระ
ไม่พูดอะไร ชยับตัวออกห่างไปทันที

อะ...อะไรกัน...

ซาโฮโกะโล่งใจที่ไม่ถูกดุ แต่ก็ไม่มีจูบที่แอบหวัง

อยู่ด้วย...หัวเย็นลง แรงเต้นของหัวใจก็สงบลงด้วย แต่
หลงเหลือความรู้สึกเสียดายไว้

"พยายามอีกสักหนึ่งชั่วโมงกันเถอะ" ซาฮาระพูดราว
ให้กำลังใจ ทำให้ซาโฮโกะกลับมาเล่าเรื่องเหมือนเดิมใน
ทันควัน

ใช่แล้ว ต้องตั้งใจเต็มที่ ไม่สนใจเรื่องอื่น หาก
พยายามอีกหนึ่งชั่วโมงก็จะได้รับรางวัลที่เฝ้าหวังเอาไว้แน่

"ว่าแต่ว่าซ้าจ้งเลยนะ" ซาฮาระมองนาฬิกาก่อนพูด
พิมพ์กำกับตัวเอง สิ่งที่เขาพูดถึงอยู่คือพ่อแม่ของซาโฮโกะ

แม่ของเธอติดกระดาษเปล่าเขียนอะไรประหลาด
อย่าง 'ถ้าไม่มี ก็ไปหาเจ้าของอาคาร' เอาไว้ที่ประตูทางเข้า
บ้านแล้วไปไหนไม่รู้ อาหารเย็นส่วนของซาโฮโกะกับ
ซาฮาระก็เตรียมเอาไว้พร้อมสรรพ

โดยปกติพ่อแม่เอาแต่จู้จี้กัน ซาโฮโกะจึงมั่นใจว่า
บางทีคืนนี้พวกท่านอาจไปเด็ดกัน แต่แม่ของเธอเป็นพวก
ชอบทำเรื่องให้ลูกสาวของตัวเองตกใจ

อีกทั้งคืนนี้ก็ลำบากมากจริงๆ เพราะจู้จี้ เห็นสีพี่ชาย
ของซาฮาระ อดีตอาจารย์ประจำชั้นของเธอก็มาถึงบ้านจน
ทำให้ซาโฮโกะตกอกตกใจยกใหญ่ เห็นสีมาเพื่อบอกคัดค้าน
การแต่งงานของพวกเธอสองคน และถามเด็กสาวเสียงเข้ม

10 Natural Kiss อุบรัก... สธธสมชาติ 3

ว่าไม่เสียใจภายหลังกับการแต่งงานจริงๆ หรือ

ไม่รู้รู้เลยว่าคำตอบของเธอทำให้เขายอมรับได้ หรือเปล่า หรือแค่เพราะซาฮาระบอกว่ารีบกลับไปซะ มันเป็นการรบกวนการอ่านหนังสือสอบ เขาจึงยอมกลับไปทั้งที่ยังไม่ยอมรับ พ่อของซาฮาระเองก็ดูเหมือนยังไม่ยอมรับด้วยเช่นกัน

แต่งงาน...อาจารย์ซาฮาระกับฉันอาจจะได้แต่งงานกันจริงๆ ลินะ

จู่ๆ ซาโฮโกะก็รู้สึกงุนงงขึ้นมา ตัวเธอเองยังไม่สามารถยอมรับเรื่องการแต่งงานนี้เป็นความจริงได้อย่างเต็มที่เลย

ได้แต่งงานกับอาจารย์ซาฮาระที่รักข้างเดียวมาโดยตลอด...อย่างกับเรื่องล้อเล่น แต่ว่าเรื่องราวก็ดำเนินไปแล้วจริงๆ...

ได้ยินเสียงซาฮาระเก็บกวาดข้าวของที่กระจัดกระจายบนเตียง เด็กสาวปล้นเล็กคิด แล้วเริ่มลงมือเก็บข้าวของบนโต๊ะอ่านหนังสือด้วยเช่นกัน

ว่าแต่เนี่ยก็เกือบจะห้าทุ่มแล้วแท้ๆ พ่อกับแม่ทำอะไรอยู่ที่ไหนกันแน่ละเนี่ย ช่างเถอะ เอาเป็นว่าการตีหนังสือจบลงแล้ว ส่วนพ่อแม่ไม่ต้องเป็นกังวลนัก เดี่ยวก็คงกลับมาเองนั่นแหละ

คะ... ได้เวลารับรางวัลที่เฝ้ารอแล้ว
ซาโฮโกะเก็บข้าวของเสร็จ หัวใจโลดแล่นด้วยความหวัง

จะได้อาจารย์ซาฮาระอาหารตาชั้นดีมาไว้ในมือนี้แล้ว... แถมยังยึดครองไว้คนเดียวด้วย

ซาโฮโกะกำหมัดขวาแน่นโดยไม่รู้ตัว กดลงกับกระเป่า ตรวจสอบความเป็นอยู่ของโทรศัพท์มือถือให้แน่ใจ
อยากถ่ายรูปจัง แม้รู้ว่าไม่มีทาง แต่ก็ต้องลองขอดู
ซาโฮโกะยิ้มกริ่ม แต่พอหันไปมองซาฮาระ เขากลับกำลังทำหน้าที่นายนาครุ่นคิดอะไรบางอย่าง

"ยังไม่กลับมา... ผิดปกติ"

ซาโฮโกะขมวดคิ้ว พ่อแม่กลับมาบ้านช้าเกินไปจริงๆ จนปานนี้แล้วยังไม่ติดต่อมาเลยด้วย... เด็กสาวใจหายหรือว่า...

"อา... อาจารย์ หรือ... หรือว่า... คงไม่ใช่ไปประสบอุบัติเหตุอะไรเข้า... หรือกโชโหมะคะ"

"จะลองโทรศัพท์ไปดู อย่าเป็นห่วงเลย ความเป็นไปได้นั้นไม่มีหรอก ถ้าเกิดอุบัติเหตุหรืออะไรขึ้นมาโรงพยาบาลต้องติดต่อมาแน่ๆ"

"นะ... นั่นสินะคะ"

คำตอบของซาฮาระหนักแน่น จึงช่วยทำให้ซาโฮโกะ

12 Natural Kiss อุบัติ... สธธสมชาติ 3

สบายใจขึ้นได้นิดหน่อย แต่กระนั้นความกังวลยังคงเกาะเกี่ยว
อยู่ที่ก้นบึ้งหัวใจ ซาฮาระอาจเดาความรู้สึกของเด็กสาวได้
จึงเดินมาข้างเธอ วางมือลงบนแผ่นหลังแล้วช่วยลูบเบาๆ

ซาฮาระหยิบโทรศัพท์มือถือออกมา กดปุ่มแล้วเอามันแนบหูอย่างรวดเร็ว "คุณฟูมิโกะ เคซีเองครับ...ครับ
ตอนนี้อยู่ที่ไหนหรือครับ"

การที่แม่รับโทรศัพท์ทำให้ซาโฮโกะเบาใจขึ้น
ว่าแต่ซาฮาระได้ยินอะไรนั่นหรือ เขาถึงขมวดคิ้วมุ่น
"ล้อเล่นใช่ไหมครับ"

ล้อเล่น?

ดูเหมือนฟูมิโกะจะเป็นฝ่ายพูดต่อเนื่องอยู่ค่อนข้างนาน ซาฮาระตอบรับเพียง 'อ้อ' บ้าง 'ครับ' บ้างกลับเป็นระยะขยี้หูสักพักหนึ่ง

"ครับ เอามาครับ"

เอามา? ในหัวของซาโฮโกะผุดนึกถึงถุงกระดาษอีกใบที่ซาฮาระเอามาด้วย เพราะแม่ไม่มีทางพูดถึงชุดสูทอยู่แน่ๆ เด็กสาวจับจ้องไปยังถุงกระดาษที่วางอยู่บนเตียงในนั้นมีอะไรอยู่ข้างในหรือ

บทสนทนาทางโทรศัพท์จบลงไปตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่รู้ ซาฮาระหยิบถุงที่ซาโฮโกะจ้องอยู่ขึ้นมา

"เอ่อ แม่...บอกว่าอะไรคะ"

"อ้าว" ซาฮาระยื่นถุงกระดาษมาตรงหน้า ซาโฮโกะ
พูดอะไรไม่ออกเพราะไม่เข้าใจความหมายนั้น

ถุงของรางวัลไม่ใช่ใบนี้

"อาจารย์ ขอ...แค่ๆ..." ซาโฮโกะเกือบหลุดปาก
คำว่า 'ของรางวัล' ออกไป เธอโอดินิดหน่อยเป็นการ
กลบเกลื่อน "ผะ...ผิดถุงแล้วค่ะ อันนั้นต่างหากค่ะ"

"เจ้านี่ก่อน อ้าว"

เจ้านี่ก่อน? แล้วเจ้านี่มันใส่อะไรไว้กันแน่ละ

"อาจารย์ รางวัลค่ะ"

"อ้อ อันนั้นเอาไว้ทีหลัง"

ซาโฮโกะรับถุงที่ซาฮาระยื่นมาให้ เธอโอบไว้
แนบอกโดยยังไม่เข้าใจว่าเป็นอะไร

"อาจารย์ อันนี้เนี่ย มันอะไรกันแน่หรือคะ"

คำถามของเด็กสาวทำให้ซาฮาระจ้องเธอ เขาค่อยๆ
กอดอกซ้าๆ ชวนให้นึกขยาด

"ลองเปิดดูสิ" ดวงตาของซาฮาระเพิ่มประกาย
คมปลาบ ทอแวอันตรายเป็นที่ไม่เคยเห็นมาก่อน เด็กสาว
ยังคงไม่รู้ว่าเป็นอะไร แต่ก็หัดตัวลีบลงในทันที

อะ...อะไร...ฉันทำเรื่องอะไรให้ใคร...ลงไปเทร

"หะ...หะ...ทำไมถึงโกรธล่ะคะ"

"ทำให้ฉันต้องถูกกล่าวหาอะไรผิดๆ..."

14 Natural Kiss อุบัติ... สธธรรมาชาติ 3

กล่าวหา?

"เอ่อ หนูไม่เข้าใจความหมายที่พูดอยู่เลยสักนิดนะค่ะ"

"จั้นเธอ ยังไงก็เปิดออกซะสิ เดียวก็เข้าใจความหมายที่ฉันกำลังพูดอยู่เอง"

เด็กสาวสับสนว่าของข้างในถุงใบนี้กับช็อกลาวาหามีอะไรเกี่ยวข้องกัน แต่ก็สอดมือเข้าไปในถุง เธอลองดึงของชิ้นใหญ่สุดจากห่อของหลายชิ้นด้านในออกมา

ซาฮาระนั่งลงบนเตียง จ้องกล่องที่เธอหยิบออกมาด้วยสีหน้าไร้อารมณ์ ดูท่าจะไม่ได้สนใจสิ่งที่อยู่ในกล่องนั้นสักเท่าไร...อาจารย์นี่ล่ะก็ คิดอะไรอยู่กันแน่

อาจเพราะซาโฮโกะหยุดขยับมือกระมัง สายตาของซาฮาระจึงเลื่อนมาสบตากับเธออย่างรวดเร็ว เด็กสาวรู้สึกได้อย่างชัดเจนถึงถ้อยคำกระตุ้นอันไร้ลุ่มเสียด จึงเลื่อนสายตาไปมองของในมือ

ถึงอย่างนั้นก็เถอะ ห่อของนั้นสีแสบสันมากทีเดียว มันห่อไว้ด้วยกระดาษพื้นสีแดงลายทางสีทอง ซาโฮโกะลุกขึ้นจากเก้าอี้ วางกล่องลงบนเตียง ลอกเทปอย่างประณีตเพื่อแกะกระดาษห่อ เธอวางมือลงตั้งใจจะเปิดฝาออก แต่ก็สะดุ้งตื่นกลัวเมื่อหันมองซาฮาระ รู้สึกได้ว่าซาฮาระจ้องมองกล่องด้วยสายตาคมปลาบ เด็กสาว

หวาดกลัวว่าสายตานั้นจะเบนมาทางเธอจึงลนลานเปิดฝา
ขึ้น ทันใดนั้น ใบหน้าของซาฮาระก็เปลี่ยนไป

นั่น...ริมฝีปากอาจารย์...ยิ้มออกมา?

ซาโฮโกะหลุบตาลง มองของข้างในกล่อง

นะ...นี่มัน? ชุด...สีชมพู...?

"ชุดหรือคะ สีเหมือนกับชุดนักเรียนเลยนะคะ"

ไม่สิ สีแดงสดกว่าชุดนักเรียนอยู่นิดหน่อย เมื่อ
หยิบขึ้นมาดู มันเป็นกระโปรงยาวเหนือเข่า มีลูกไม้ขาว
ประดับไว้ตรงชายกระโปรง

มะ...ไม่น่ารักเกินไปหน่อยหรือ รู้สึกอย่างกับชุดเด็ก
เลย...ว่าแต่ว่ายังไม่เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างชุดนี้กับ
ข้อกล่าวหาเลย

เด็กสาวหยิบชุดต่อไปขึ้นมาพาลงมองหาคำตอบ

นะ...นี่มัน? อย่างที่คิด...ซุ...ชุดเครื่องแบบ?

ที่คอเสื้อสีขาวตัดริบบิ้นขนาดใหญ่เห็นเด่นชัด เสื้อ
แขนสั้นกึ่งขอบสีขาว แต่...ดีไซน์นี้...เหมือนเคยเห็นที่ไหน
สักแห่ง

"อ่า!" ซาโฮโกะส่งเสียงร้องอย่างตกใจ เธอไม่มีทาง
ลืมมันได้ ต้นเหตุความอายหนักหน่วงเมื่อตอนนั้น...ใช่
มันเหมือนกับชุดเมตของร้านเมตคาเฟ่ที่ห้องเธอจัดเมื่อ
ตอนงานโรงเรียนปีที่แล้ว แน่หนอนว่าชุดนั้นเป็นสิ่งที่ซาโฮโกะ

16 Natural Kiss อุบัติ... สธธสมชาติ 3

เย็บขึ้นจากผ้าราคาถูที่ได้รับมา...แต่ชุดนี้คล้ายกันมาก
ทีเดียว

"หะ...ทำไม"

ซาฮาระยื่นมือมาหยิบของสีขาวย่อออกมาจากกล่อง
มันคือผ้ากันเปื้อน เป็นผ้ากันเปื้อนสำหรับชุดเมดไม่ผิด
แน่ แถมยังติดระบายขนาดใหญ่เอาไว้ด้วย

ซาฮาระยกมุกปากขึ้นเผยรอยยิ้มขณะโบกมันหน้า
ซาฮาโกะซึ่งได้แต่ตกตะลึง

"คุณฟูมิโกะดันเชื่อไปว่าฉันให้เธอใส่ชุดเมดแล้ว
เล่นสนุกนะสิ"

ซาฮาโกะตาเหลือกกับเรื่องไม่เข้าท่า

"อะ...อะไรกัน เรื่องแบบนั้น...หะ...ทำไมล่ะคะ"

"ฉันต่างหากที่อยากจะถาม คุณฟูมิโกะบอกว่าได้ยื่น
จากเธอนะ"

ซาฮาโกะพูดอะไรไม่ออก ส่ายหน้าซ้ายขวารุนแรง
เรื่องนั้นจำไม่เห็นได้เลย นั่นต่างหากข้อกล่าวหา

"มะ...ไม่ได้พูดนะคะ จริงๆ นะคะ...แต่ว่าหะ...ทำไม
อาจารย์ถึงมีของแบบนี้..."

"ลองใส่ดูสิ" ซาฮาระพูดเหมือนออกคำสั่งโดยไม่ตอบ
คำถามซาฮาโกะ เมื่อถูกมองด้วยสายตาคมขู่ เด็กสาวก็
ถอยไปด้านหลังด้วยความกลัว ชาชนเข้ากับแก้อัจฉริยะ

แต่ซาโฮโกะก็ยกมือขึ้นสองข้างปฏิเสธสุดตัว

"มะ...มะ...ไม่เอาหรอกค่ะ"

"คุณฟูมิโกะบอกมาให้ถ่ายรูปไว้ด้วย...ฉันได้รับคำสั่งมา"

ถ่ายรูป? ทำไมถึงต้องถ่ายรูป หรือว่ากล้องใช้แล้ว
ทิ้งบนโต๊ะนั่นมีไว้เพื่อการนี้?

"อะ...เอ่อ อาจารย์ซาฮาระ พ่อกับแม่ละคะ ได้เวลากลับมาแล้วสินะคะ"

ซาฮาระบุตรอยยิ้มแฝงความหมายลึกซึ้ง ไม่รู้เหตุใด
ซาโฮโกะรู้สึกเย็นยะเยือกที่สันหลัง จนลุกชูชัน

"อะ...อาจารย์คะ?"

"ช่างเถอะ ใสซะ ฉันก็จะใส่เจ้านี้ให้เหมือนกัน
แบบนี้ก็ถือว่าเสมอกันไป"

ซาฮาระยกถุงที่ใส่อาหารตาชั้นดีที่ว่าเอาไว้แล้วเดิน
เสียงดังไปทางประตู ซาโฮโกะไล่สายตามาร่างนั้น ยื่น
มือขวาออกไป ส่งเสียงหยุดเขา

"อะ...ถ้าอย่างนั้นอาจารย์เองก็..."

ซาฮาระที่กำลังจะคว้าลูกบิดประตูหยุดเท้า หันกลับ
มา "มีอะไร"

"รูปถ่าย ให้ถ่ายด้วยเถอะค่ะ"

พะ...พุดไปแล้ว! พุดออกไปแล้วละฉัน!

18 Natural Kiss อุบัติ... สธธรรมาชาติ 3

"รูปถ่าย? ของฉัน?"

"คะ...คะ!"

ซาฮาระทำหน้าที่ไม่สบอารมณ์อย่างที่เธอเตรียมตัวเตรียมใจไว้ล่วงหน้า "ฉันไม่ชอบถ่ายรูป"

"อะไรกัน ไม่เห็นเป็นอะไรเลยนี่คะ"

โดนถ่ายรูปไม่ได้มีอะไรเสียหายสักหน่อย...หากซาโฮโกะก็เลือกที่จะกลืนคำพูดนี้ลงไปอย่างรู้งาน

"...เอาเถอะ...ก็ได้..." ซาฮาระพูดคล้ายคิดทบทวนใหม่ เขามองเธอด้วยสายตาคมกริบแล้วยิ้มกริ่มออกมา ซาโฮโกะรู้สึกเหมือนกระเพาะกระดอนขึ้นมา เธอลูบบริเวณกระเพาะอาหารไปมาโดยไม่รู้ตัว

ดวงตาคู่นั้น? คะ...คิดอะไรอยู่ล่ะ...อาจารย์

"ขึ้นอยู่กับ...เธอแหละนะ"

"ขึ้นอยู่กับ...นะ...หนู?"

ซาฮาระตอบ "อือ" แล้วออกจากห้องไปทันที

ซาโฮโกะที่ถูกทิ้งไว้คนเดียวจ้องมองชุดমেতေอย่างเหม่อลอย

นี่มันเรื่องอะไรกันเนี่ย

คำถามนั้นคือสิ่งที่ผุดขึ้นมาในหัวทันทีที่ความสามารถในการคิดอ่านกลับมา

มองไม่เห็นที่มาที่ไปเลยสักนิด แม่กำลังเข้าใจอะไร
 ผิดอยู่ อาจารย์บอกว่าอะไรนะ บอกว่าแม่พูดกับเขาวา
 อะไรนะ...ใส่ชุดเมดแล้วสนุกกับมัน...อะไรประมาณนี้ใช้ไหม
 ซาโฮโกะเคยเล่าเรื่องชุดเมดให้แม่ฟังตอนอีกฝ่าย
 ช่วยแต่งหน้าให้ ต้องเป็นตอนนั้นแน่ๆ เธอเล่าว่าซนกับ
 อาจารย์ซาฮาระ ลิปสติกเลยไปติดเสื้อเขา แล้วหลังจากนั้น...

ซาโฮโกะไล่เรียงความทรงจำอย่างเอาเป็นเอาตาย
 เธอเล่าเรื่องชุดเมดเพราะบทสนทนามันพาไป แต่ว่าเรื่อง
 นั้นทำไมถึงได้กลายเป็นว่าซาฮาระให้เธอใส่ชุดเมดแล้ว
 สนุกกับมันไปได้ล่ะ

อ้า! ไม่เข้าใจแม่เลย!

ซาโฮโกะกุมศีรษะ บิดตัวไปมาซ่ายขวา กลายเป็น
 ว่าตอนนี้เธอต้องใส่เจ้านี่

เด็กสาวจ้องชุดเมดบนเตียงนั่ง รู้สึกวิงเวียนศีรษะ
 หน้ามืดขึ้นมา

ละ...ใส่ชุดนี้...ไปยืนอยู่ต่อหน้าอาจารย์ซาฮาระนั่นหรือ
 เด็กสาวหยิบกระโปรงขึ้นมอง รับแรงโจมตีอีกครั้ง
 กับความสิ้นของมัน ซาโฮโกะส่งเสียงร้อง "ว้าย!"

เจ้านี่สิ้นลงกว่าที่เห็นตอนแรกหรือเปล่าเนี่ย!

เด็กสาวนึกภาพตนเองในชุดนี้แล้วใบหน้าก็ร้อนผ่าว
 ขึ้นมา

20 Natural Kiss อุบัติ... สธธสมชาติ 3

นะ... น่าอายเกินไปแล้ว!

ซาโฮโกะใช้สองมือปิดหน้า เอนตัวไปข้างหลัง
ใช้แล้ว ถ้าบอกให้พ่อกับแม่กลับมาเสียตั้งแต่
ตอนนี้ล่ะก็...

ซาโฮโกะล้วงโทรศัพท์มือถือออกมาจากกระเป๋า
กดต่อสายหาผู้เป็นแม่ทันที ทว่าไม่รู้แบตเตอรี่หมดหรือ
อยู่ในที่สัญญาณไม่ดีจึงโทรไม่ติด เธอลองโทรหาพ่อด้วย
แต่ก็ได้ผลเหมือนกัน

"นี่มันหมายความว่ายังไงกันเนี่ย"

มีเสียงเคาะประตู

"คะ...คะ"

"เปลี่ยนชุดเสร็จหรือยัง"

"ยะ...ยัง อะ...อีกเดี๋ยวก่า"

เธอกลัวความจะตก่ายังไม่ได้เปลี่ยนชุดจึงพูด
ออกไปเช่นนั้น เด็กสาวเคื่องแค้น แบบนี้ก็กลายเป็นว่า
เธอจะต้องเปลี่ยนชุดสถานเดียว ซาโฮโกะถอนหายใจ
พลางหันไปมองทางประตู ซาฮาระซึ่งอยู่อีกฝั่งหนึ่งของ
ประตูในตอนนี้อยู่ในชุดน่านอนนั้นแน่

ยะ...อยากเห็น อยากกระโจนออกจากห้องไปดูเสีย
ตอนนี้เลย! จะเป็นยังไงก็ช่างแล้ว!!

ซาโฮโกะตะโกนในใจ ขยุ้มชุดเมดขึ้นมา

ชุดเมตไใหญ่ไปนิดหน่อย แม้ไม่ได้ถึงขนาด หลวมโพรง แต่กระนั้นความยาวของกระโปรงก็ยิ่งสั้นกว่า ที่คิด เด็กสาวใช้สองมือกดด้านหน้ากระโปรงไว้ด้วย ใบหน้าเหมือนจะร้องไห้ ทว่าเมื่อดึงด้านหน้า ด้านหลัง จะเล็กขึ้น พอกดด้านหลังลง ด้านหน้าก็เล็กขึ้น

กรี๊ด!! ทะ...ทำไม ฉันถึงต้องมาเจอเรื่องแบบนี้ด้วย!

ซาโฮโกะหยิบผ้ากันเปื้อนขึ้นมาด้วยดวงตาริ้นน้ำตา เธอจ้องมองผ้ากันเปื้อนด้วยสายตากดดันยิ่งกว่าซาฮาระ เสียอีก เด็กสาวทำใจลืมนปัญหาทั้งหลายไปได้นิดหน่อย ขณะสวมผ้ากันเปื้อนน่ารักสุดๆ มีกระจกยาวขนาดเท่า ส่วนสูงของเธออยู่ในห้อง แต่เธอไม่มีความกล้าออกไปยืน หน้ามันมองสภาพของตนเอง ขึ้นเห็นเข้าคงได้ลกลอน ประตูห้องนี้...แม้ความจริงแล้วจะไม่มีกลอนอยู่ก็เถอะ... เธอคงอยากขังตัวเองเอาไว้ในห้องขึ้นมา

ซาโฮโกะถอนหายใจดังเฮ้อ จ้องถูกระดาษ ภายใต้นั้นดูเหมือนยังมีอะไรใส่เอาไว้อีก เธอล้วงมือเข้าไปหยิบ ห่อของออกมา มันเขียนเอาไว้ว่าปานิเอ เมื่อเปิดดูก็มีซอง สีขาวสะอาดหน้าตาเหมือนกระโปรงสุ่มอยู่ ดูเหมือนจะเป็น สิ่งที่เอาไว้ใส่ใต้กระโปรง พอเด็กสาวลองใส่มันดู กระโปรง ก็แผ่ออกกว้าง

บะ...แบบนี้ยิ่งรู้สึกว่่ากระโปรงดูสั้นขึ้น...

22 Natural Kiss อุบัติ... สสรสมชาติ 3

"เฮ้ เปลี่ยนชุดเสร็จหรือยัง"

ได้ยินเสียงซาฮาระดังมาพร้อมเสียงเคาะประตู
ซาโฮโกะสะดุ้ง

"ยะ...ยังค่ะ"

"เร็วๆ ลี"

"คะ...ค่ะ"

ซาโฮโกะตอบรับ ลองแหงนหูฟังเสียงด้านนอกประตู
แต่ไม่ได้ยินเสียงฝีเท้าซาฮาระเดินห่างออกไป ดูเหมือน
เขาตั้งใจยืนรออยู่หน้าประตู ซาโฮโกะโดนความเร่งร้อน
รุกไล่ หัวใจส่งเสียงเต้นแรง เธอสวมถุงเท้าสีขาว ถุงเท้า
นี้ยาวสูงคลุมเข่า สุดท้ายเด็กสาวก็ยื่นมือไปทางห่อของ
พบที่คาดผมติดระบายสีขาว หลังจ้องมันตาไม่กะพริบเธอ
ก็สวมลงบนศีรษะอย่างสิ้นหวัง

ปะ...เป็นยังไงล่ะ! แบบนี้ไม่มีอะไรให้มันแล้วแน่!

ซาโฮโกะป็นขึ้นบนเตียง ทำเอาแอนตัวไปด้านหลัง

"ซาโฮโกะ ยังอีกเหรอ เธอมีใจจะเปลี่ยนชุดอยู่จริง
หรือเปล่า ทำตัวดีๆ หน่อยเซ!"

ซาโฮโกะตกใจเสียงหงุดหงิดของซาฮาระ เผลอ
สะดุ้งตัวลอย แต่โซคร้ายเข้าไปโดนเข้ากับกระดาดห่อของ
เรียบลื่น จึงไถลล้มกลิ้ง

"ว้ายยย!!"

ซาโฮโกะล้มหงาย หลังไปกระทบกับขอบเตียง ตัวเธอกระดอนขึ้นอีกครั้งหนึ่งด้วยแรงสปริง ซาโฮโกะหวังกันศีรษะกระทบพื้นจึงยกแขนขึ้นสองข้างเป็นท่าโซโยมือแตะยันพื้นไว้ได้ แต่ตัวครึ่งล่างยังคงค้างอยู่บนเตียง

ซาฮาระที่คงตกอกตกใจกับเสียงร้องของซาโฮโกะรีบเปิดประตูออกเสียงดังปัง ก้าวเท้าเข้ามาในห้อง "เป็นอะไรหรือเปล่า!"

ซาฮาระมองสภาพซาโฮโกะผู้กำลังจะกลายเป็นนรรรยาของตนล้มหงายในท่าไม่สมเป็นกุลสตรีแล้วตัวแข็งทื่อ
อ้า อยากตายจริงๆ...

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)